

Tiểu Đoàn 62 Biệt Động Quân và căn cứ Lệ Khánh

12 Tháng Bảy 2011

Vũ Đình Hiếu

Polei-Kleng là tên một ngọn đồi cách thị trấn Kontum 22 cây số theo đường chim bay về hướng Tây Bắc. Vào Tháng Ba năm 1966, Lực Lượng Đặc Biệt Hoa Kỳ thiết lập trại Dân Sự Chiến Đấu trên đỉnh đồi, đặt tên là trại Polei-Kleng (ám số A-241), tiếng Việt là Lệ Khánh. Nhiệm vụ của trại là ngăn chặn sự bành trướng và áp lực của địch vào thành phố Kontum. Đến ngày 31 Tháng Tám năm 1970, trại được bàn giao cho Biệt Động Quân Việt Nam và trở thành Tiểu Đoàn 62 Biệt Động Quân Biên Phòng.

Trong trận chiến Mùa Hè Đỏ Lửa vào Tháng Ba năm 1972, trước sức tấn công của địch, vùng Tân Cảnh, Dakto rồi Charlie lần lượt thất thủ. Trại Lệ Khánh là tiền đồn cuối cùng ngăn chặn hướng tiến quân của địch vào thành phố Kontum, do đó bằng mọi giá, quân Cộng Sản Bắc Việt phải san bằng căn cứ này.

Trong vòng một tuần lễ, Cộng quân pháo kích vào trại hàng ngàn đạn súng cối 82 và hỏa tiễn 122 ly. Đến ngày 7 Tháng Năm, địch gia tăng mức độ pháo kích từ sau tám giờ tối cho đến nửa đêm rồi sau đó ào ạt xung phong tấn công vào hướng Đông của căn cứ. Các chiến sĩ Biệt Động Quân giữ vững phòng tuyến, đẩy lui nhiều đợt xung phong của địch. Đến sáu giờ sáng, Cộng quân phải tạm ngưng tấn công để chỉnh đốn lại hàng ngũ, sau khi để lại trên 300 xác rải rác xung quanh tuyến phòng thủ trại Lệ Khánh.

Một tiếng đồng hồ sau, địch bắt đầu đợt tấn công mới bằng trận địa pháo vào căn cứ, sau đó 20 chiến xa T-54 dẫn đầu cho bộ binh theo sau. Mặc dù đã chiến đấu liên tục từ nửa đêm rất mệt mỏi, các binh sĩ Biệt Động Quân đã chuẩn bị cho đợt tấn công mới với các súng phóng hỏa tiễn M-72. Kết quả năm chiến xa T-54 bị hạ và nhờ pháo binh bạn yểm trợ hữu hiệu nên quân Cộng Sản xâm lược phải tạm thời rút lui. Theo tài liệu tịch thu được của địch, Cộng quân đã chọn căn cứ Lệ Khánh để đánh chiếm làm quà kỷ niệm mừng chiến thắng Điện Biên Phủ.

Đến ngày thứ 20 của trận chiến, các binh sĩ Tiểu Đoàn 62 Biệt Động Quân sống dưới giao thông hào để tránh những trận mưa pháo của quân Cộng Sản. Lúc này trên đỉnh đồi Polei-Kleng và khu vực xung quanh không còn vẻ đẹp thơ mộng của miền cao nguyên nữa. Căn cứ Lệ Khánh tan nát vì đạn pháo binh của địch, kho đạn bị cháy, Trung Tâm Hành Quân bị sập. Đại Tá Nguyễn Văn Dương, Chỉ Huy Trưởng Biệt Động Quân/ Quân Khu 2 lo lắng cho số phận Tiểu Đoàn 62.

- Các anh còn chịu được không?

Thiếu Tá Bửu Chuyển, tiểu đoàn trưởng trả lời.

- Chúng tôi vẫn chiến đấu...!

Thực sự, tình hình lúc này đang nguy khốn, Tiểu Đoàn 62 Biệt Động Quân và căn cứ Lệ Khánh có thể bị địch tràn ngập không biết vào lúc nào. Các phi tuần phản lực của Hoa Kỳ được gọi đến yểm trợ cho trực thăng vào đem các cố vấn Hoa Kỳ ra khỏi trại đến một nơi an toàn, để lại các binh sĩ Biệt Động Quân và một số đàn bà, trẻ con, vợ con binh sĩ gốc người Thượng.

Tiểu Đoàn 62 vẫn tiếp tục kháng cự, những người bị thương nhẹ được băng bó xong trở lại phòng tuyến chiến đấu. Vợ con binh sĩ cũng được phát súng, phụ giúp việc canh phòng, tải đạn, tải thương, v.v. Ban đêm hỏa châu soi sáng bầu trời Lệ Khánh, bên dưới tan hoang, nồng nặc mùi tử khí, xác chết Cộng quân rải rác khắp nơi đã trương sinh lên, mùi hôi thối trộn thêm mùi thuốc súng làm cho khung cảnh thêm phần khiếp đảm, như cõi âm ty.

Từ ngày thứ 20 trở về sau, tình hình coi bộ hết thuốc chữa, Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn 2 cho căn cứ Lệ Khánh được toàn quyền xử trí tùy theo trường hợp. Liên lạc với bên ngoài cũng trở nên khó khăn, các loại ăng-ten căng lên đều bị bắn trúng bằng súng đại bác không giật 57 ly, 75 ly từ các cao điểm xung quanh căn cứ mà Cộng quân đã chiếm. Đến ngày thứ 25, Thiếu Tá Bửu Chuyển, tiểu đoàn trưởng, và Đại Úy Phan Thái Bình, tiểu đoàn phó, bàn luận với nhau và quyết định rút mặc dù biết chắc ra là sẽ đụng nặng.

Tiểu đoàn được lệnh chuẩn bị, kể cả gia đình binh sĩ, hành trang gọn, nhẹ và súng đạn. Đúng bốn giờ sáng, xen lẫn vào tiếng đạn pháo kích của giặc, các binh sĩ Biệt Động Quân dùng bộc phá (bangalo) phá hủy lớp hàng rào phòng thủ phía lô-cốt số 13 và bắt đầu rút đi trong màn đêm. Thiếu Úy Kchong, người Thượng, dẫn Đại Đội 1 mở đường máu ra trước, rồi đến Thiếu Tá Chuyển cùng Bộ Chỉ Huy Tiểu Đoàn theo sau, cánh này đi về hướng Đông. Đại Úy Bình dẫn một cánh khác đem theo gia đình binh sĩ đi về hướng Bắc, sự tách rời ra này để tránh tổn thất trường hợp bị địch phát hiện trong khi di tản.

Trong khi đó, phi cơ quan sát L19 đang bay trên bầu trời Lệ Khánh vẫn liên lạc với các cánh quân ở dưới.

- Nam Bình (tên ngụy trang của Đại Úy Bình), anh ở đâu rồi?

- Tôi vừa ra khỏi trại...

- Tăng tụi nó đã vào trại, đông như kiến!

- Cho bom dập xuống!

- Nhận rõ! Chờ xem.

Các phi tuần phản lực được gọi đến giội bom xuống đám Cộng quân và chiến xa T-54 đang reo hò ở phía dưới tưởng rằng đã dứt điểm Tiểu Đoàn 62 Biệt Động Quân. Căn cứ Lệ Khánh lần này thực sự chìm trong biển lửa... Bỗng dưng, cánh quân Biệt Động Quân mất liên lạc với phi cơ quan sát L19, nhìn lên chiếc máy bay đã trúng đạn phòng không đang cháy, và một chiếc dù bung ra trên không gian.

Họ mới đi được chừng năm cây số, vì còn đem theo đàn bà, trẻ con nên di chuyển rất chậm. Địch quân đang đuổi theo phía sau, tất cả phải ráng lên, còn chừng hai cây số nữa mới đến bờ sông Pơ-Kô (Dak Poko). Qua được bên kia sông là thoát, quân bạn và các cấp chỉ huy đang chờ sẵn. Có tiếng súng nổ ở phía cánh của Thiếu Tá Chuyển, Đại Úy Bình nói vào máy truyền tin PRC-25.

- Anh đụng nặng không?

- Tôi bị tụi nó vây rồi!

- Cần tôi đến tiếp không?

- Không! Dẫn anh em đi gấp đi!

Đó là những lời cuối cùng mà hai ông trưởng và phó trao đổi với nhau... Bây giờ đến phiên cánh của Đại Úy Bình bị đuổi kịp, dường như đầu cũng chạm địch. Đoàn người vẫn phải tiếp tục di chuyển để tìm lối thoát trong cái chết. Đại Úy Bình ra lệnh, vừa chiến đấu vừa lui dần về phía bờ sông Pơ-Kô... người chết phải bỏ lại, lo cho người sống nhất là những người đàn bà và trẻ con.

Ra tới bờ sông Pơ-Kô, nhằm mùa khô nước chỉ ngang đến ngực. Đại Úy Bình và một số Biệt Động Quân còn sống sót dừng lại để ngăn cản địch cho đàn bà, trẻ con và các quân nhân bị thương lội qua trước. Quân Cộng Sản bắn đạn súng cối 61 ly vào đám đàn bà trẻ con vô tội đang tìm cách vượt sông, vô số người chết, dòng sông Pơ-Kô dậy sóng, máu nhuộm đỏ một khúc sông... Bên bờ sông, một người đàn bà Thượng đai đưa con trước ngực, trúng đạn nằm chết, đứa bé vẫn còn ngậm vú mẹ. Trước cảnh thương tâm đó, Đại Úy Bình ra lệnh cho một người lính tháo dây đai, lấy đứa bé ra khỏi người mẹ rồi đem qua sông trước.

Qua được bên kia sông, Đại Úy Bình được Đại Tá Dương, chỉ huy trưởng Biệt Động Quân Vùng II, ôm chầm lấy khen ngợi, hỏi thăm. Cánh quân của Đại Úy Bình lúc bắt đầu rút có 360 người gồm cả đàn bà, trẻ con, qua được sông còn lại 97 người, phần chết, bị bắt và một số thất lạc trong rừng. Sau đó đàn bà, trẻ con và thương binh được đưa về Kontum. Đại Úy Bình và một số Biệt Động Quân xin ở lại để chờ đón các quân nhân thất lạc đang tìm đường thoát.

Mặc dầu pháo địch vẫn bắn qua, các Biệt Động Quân vẫn cương quyết nằm lại dọc theo bờ sông đón các chiến hữu thất lạc. Đã ba ngày qua, không có tin gì thêm... chán nản, thất vọng, màn đêm xuống, một làn sương lạnh từ mặt sông dâng lên... bỗng có tiếng lội dưới nước, một, hai, ba, tất cả bốn bóng đen hiện ra đang đi lên từ phía bờ sông. Tất cả mọi người nín thở, súng đạn sẵn sàng rồi hỏi nhỏ.

- Ai?

- Biệt Động Quân.

Tất cả mọi người rời chỗ nấp chạy lại ôm chầm lấy bốn người mới qua sông, quân phục vẫn còn ướt. Bốn quân nhân này thuộc cánh quân đi theo Thiếu Tá Chuyển, họ cho biết là Thiếu Tá Chuyển bị thương, bị bắt dẫn đi, ông không chịu nên bị giết tại chỗ.

Câu chuyện về Tiểu Đoàn 62 Biệt Động Quân và căn cứ Lệ Khánh đến đây chấm dứt. Đại Úy Phan Thái Bình, sau năm 1975 đi “cải tạo” ngoài Bắc 11 năm, ông cùng gia đình đến định cư tại Los Angeles vào Tháng Mười năm 1993, đem theo được một tấm hình kỷ niệm chụp khoảng Tháng Sáu năm 1972, ngày được gắn lon đặc cách tại Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn II. Tấm hình đã phai mờ vì phải chôn giấu.

Vũ Đình Hiếu

Nguồn: <https://hung-viet.org/a6812/tieu-doan-62-biet-dong-quan-va-can-cu-le-khanh>

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/VuDinhHieu.html>

www.vietnamvanhien.net

 VIỆT NAM VĂN HIẾN
An Lạc & Tự Chủ www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11700 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC